

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

25-9-52

KUIFJE

39

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Het drama van LA PIERRE SAINT-MARTIN

RUIM een maand geleden daalden stoutmoedige speleologen, onder leiding van professor Max Cosijns, af in de grot van LA PIERRE SAINT-MARTIN, nabij Saint-Engrâce, niet ver van de Spaanse grens. Ze deden er interessante ontdekkingen, vonden ondermeer een groot waterreservoir, en maakten zich dan gereed om terug naar de oppervlakte te klimmen. Marcel Loubens zou eerst opgehaald worden, sedert vijf dagen en vijf nachten had hij het licht en de zon niet meer gezien...

LOUBENS

LABEYRIE

TAZIEFF

MAIREY

Doorsnede van de aluminium obus die de lus van de kabel beschermde.

(Vervolg in dit nummer.)

KAPITEIN Haddock heeft een fles whisky uit zijn broekzak boven gehaald met de woorden : vrienden vandaag geef ik een rondje !

Mijnheer Zonnebloem heeft vriendelijk zijn glas tegen dat van de kapitein getikt, en was totaal vergeten dat de kapitein hem vóór enkele weken nog voor onnozelaar versleten had.

De detectieven Janssen en Janssens hebben hun hoedjes eens in de lucht gesmeten en onhandig opgevangen, zonder evenwel al de glazen te vernielen. Ze hadden daarna nog de moed en de zelfbeheersing om hip-hip-hoera te roepen om het hunne bij te dragen tot de feeststemming...

Bobbie bleef natuurlijk ook niet achterwege en blafte lustig.

Maar over welk feest ik het eigenlijk heb ?

26 September ! Zegt die datum je niets ? 26 September 1946 ! Dat was immers op de historische dag dat het eerste nummer van ons blad verscheen !

Dat eerste nummer dat reeds een onvindbaar exemplaar geworden is.

Het is nu reeds zes jaar geleden dat het van de pers kwam.

Al de lezers en lezeressen die deze datum niet uit het oog verloren hadden en me reeds een kaartje stuurden, dank ik hartelijk.

★

De kapitein, de professor en de detectieven werden ook met wensen bedacht. Er waren zelfs een paar flessen voor Haddock en een heel pak benen voor Bobbie.

Aan al die vriendelijke jongens en meisjes zeer hartelijk dank !

Kuifje

Leo Kubbens van St. Niklaas. — Om lid te worden van de Kuifje's Club moet je, wanneer je abonné bent op ons blad, alleen je aanvraag insturen met de volgende gegevens : **naam, voornaam, geboortedatum, volledig adres en pasfoto.** Wanneer je geen abonné bent, stuur je ons die gegevens **en 10 frs. in postzegels.** Je krijgt dan de mooie lidkaart van de Kuifje's Club en de rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen. Een **kenteken** kost eveneens 10 frs. Ik heet je nu reeds welkom in onze club, en tevens je vriend Willy De Sutter. Ik laat je een plan opsturen. Hartelijk !

Hugo De Smedt, Evere. — Hartelijk dank voor je vacantiefoto. Ze was goed geslaagd. Waarschijnlijk met een Rollei genomen ? Met mijn beste groeten.

Maurits van der Cruyssen, Dendermonde. — Beste dank voor de vriendelijke groeten. Al onze tekenaars laten je wederkerig hun beste groeten overmaken. Het tekenverhaal « De Vliegende Schotels » was van de hand van R. Bourlès.

Ik heb je enkele postzegels opgezonden. **Zoutzuur** is een kleurloze, heldere, sterk rokende vloeistof bestaande uit een oplossing (ruim 35 %) van chloorwaterstof in water. Het wordt als reinigingsmiddel gebruikt en komt ook in maagzuur voor. Tevreden ? Nog geen nieuwe leden aangeworden ? Met mijn beste groeten.

Frans Bellon, Deurne. — Ik heb je naam in onze Franse uitgave laten publiceren met je verzoek om met een Franssprekende lezer te corresponderen. Er zal je rechtstreeks geschreven worden. Zo 'n plan kon ik je jammer genoeg niet bezorgen. Beste groeten.

Adrien De Schauwers, Evergem. — Ik heb je een « groot portret » laten opsturen dat je kunt uitzagen. Laat me dan eens weten of je werk goed gelukt is. Veel succes !

Frits Huizinga, Den Haag. — Ik hoop dat je een goede herinnering bewaart hebt aan je reis door de Zuidelijke Nederlanden. Heb je de foto goed kunnen aanwenden ? Zijn je eigen kiekjes geslaagd ? Stuur er me eventueel een afdrukje van je beste foto. Hoe vond je het boek over de zee ? Met mijn beste groeten.

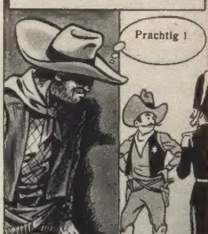
KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
KUIFJE-Holland - Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs: fl. 3,50 per kwartaal.

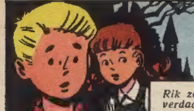

(Wordt voortgezet.)

De Chinees met de rode mantel

Rik zocht het balletje van zijn jokarispel en hoorde een gesprek van twee heren, dat hem zeer verdacht voorkwam...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

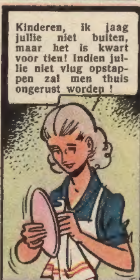

(Wordt voortgezet.)

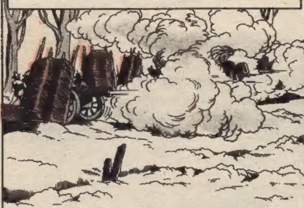

Tijl Uilenspiegel

De Geuzen maakten zich meester van 'n Spaans galjoen en willen naar zee vluchten. Spaanse artilleristen wachten hen op...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Wordt voortgezet.

Onder het zuiderkruis

GROOTSE PLANNEN

Te Fort-Archambault heb ik veel vrienden, en ik profiteerde er van om er enkele dagen te rusten. Mijn vriend Vallette en ik zetten dan een kleine expeditie op touw die ons zou toelaten de elanden van Derby in hun element te filmen. Onder ons gezegd en gezwegen, dat plan was erg groots, want totnogtoe slaagde er geen enkel cineast in, deze dieren levend in de lens te vangen. Ik zou dus veel geluk moeten hebben...

De eland van Derby is de grootste levende antiloop, heeft de gestalte van een fors boerenpaard en weegt zeker zo zwaar. Op de kop draagt deze eland twee prachtige gewrongen horens, die dikwijls meer dan een meter lang zijn en wanneer men hem ziet heeft men de indruk, dat hij regelrecht uit een van die verhalen over voorhistorische dieren stapt. Denk maar niet, dat men zo makkelijk in de nabijheid van dat mooi dier geraakt, want het heeft een uiterst gevoelige neus, oren die werken als een radartoestel en de ogen van een lynx. Daarbij komt, dat deze eland bestendig in beweging is, al lopend eet en bij dag en nacht tientallen kilometers aflegt. Maar, ik heb Vallette en hij staat bekend als een der beste jachtgidsen!

De bedden met een muskietennet...

In de late namiddag vertrokken we en tegen het invallen van de duisternis bereikten we het gehucht Kemata. Vallette kent al de knepen van het kampeervak, maar toch was hij stomverbaasd toen we in minder dan een uur de bedden met hun muskietennet monteerden, de filters voor het drinkwater werkten, het draagbare stortbad geïnstalleerd was en de ijskast op volle toeren draaide.

— Een goed punt voor de stam Mahuzier, zei hij. Jullie zijn verduiveld knap!

Ik juichte inwendig...

WE ZOEKEN ANTILOPEN EN VINDEN WOLVEN...

Om vier uur was ik reeds klaar en Philippe, die tot eerste assistent gepromoveerd was, trappelvoette reeds ongeduldig. Vallette had nog een inlands sporenzoeker gevonden evenals enkele dragers. Bij het eerste morgenkrieken waren we op weg, dwars doorheen de Tchadse brousse die ik zo goed ken, waarvan ik houd en waar ik reeds zoveel mooie avonturen beleefde. De eerste regen had de bloemen doen ontluiken. Het was een feeëriek schouwspel. Ik juichte inwendig, ook al had ik alle moeite ter wereld de sporenzoeker te volgen, die met het tempo van een Olympisch kampioen door de struiken ging. Philippe en ik droegen de camera om de beurt; ik wou het toestel ieder ogenblik vlak bij de hand hebben, zo zeer was ik er op gebrand die elanden te filmen.

In het begin verliep alles uitstekend en vrij spoedig hadden we de sporen in de vorm van een ossenhoef, die zo karakteristiek zijn voor de grote elanden, gevonden. De sporen waren vers, dus konden de dieren slechts enkele minuten voor ons voorbijgegaan zijn... Twee uur lang draaiden we in de ronde en stilaan verloren we de moed, omdat we ons doel niet nader kwamen. Plotseling hoorden we een afschuwelijk gehuil...

— De broussewolven, fluisterde Vallette.

Ik keek op, en zag de dieren die me niet onbekend warden. De geleerden noemen ze « Lycaon Pictus », doch de inwoners van Tchad gaven hen de zeer treffende naam « wolven van de brousse ». Ik kan hen niet aanbevelen! Ze leven in troepen, vallen in massa aan en de plaatsen waar zij hun triestige bedrijvigheid uitoefenen worden onbewoonbaar!

Ik installeerde me onder de neus van die beestjes...

Ik had hen nog nooit kunnen filmen en ik geloof niet, dat iemand daar voor mij reeds in geslaagd was. Onder de bescherming van het « express 450 »-repetitiegeweer van Vallette aarzelde ik dan ook niet me vlak onder hun neus te installeren.

Mijn doening scheen hen alles behalve te bevallen. Ze begonnen te blaffen dat horen en zien vergingen; ze dreigden zelfs op me af te stormen. De mens moet hen echter een herinnering gelaten hebben die hen diep in het geheugen is geprent, want toen ze begonnen te huilen en nog wat dichter kwamen, merken ze meteen Vallette met zijn wapen en... in een ommezien waren ze de pijp uit.

Ik was erg in mijn nopjes, keerde me om en zei tot Vallette:

— Je bent een prachtige gids, nu vang ik twee vliegen in een klap!

— Denk je? Ik geloof dat het mislukt is!

— Wat bedoel je?

— Waar de broussewolf zijn neus laat zien, ruimen alle andere dieren het veld! Ik durf er m'n hoofd op wedden dat die vervloekte beesten ook onze antilopen verjaagd hebben!

HET EERSTE IJS IN HUN LEVEN...

Om elf uur kwamen we aan een gehucht, dodop, en we hadden nog zelfs geen antiloophorens gezien, laat staan het hele dier! Voor een eerste uitstap hadden

IJs in het midden van de woestijn... een droom!

Philippe en ik ons erg kranig gehouden, maar, eerlijk gezegd, voelden we er niets voor opnieuw vijf uur te marsjeren. Vallette pakte dan uit met een geniaal idee: hij zou een loper naar ons kamp sturen met de boodschap een camionnette met mondvoorraad en ijs te sturen! Ik juichte zijn voorstel van harte toe...

Gelijk een Marathonloper, zo vlug en lenig zagen we Sara over de brousse lopen. Hij verdween spoedig uit het gezicht, want hij kende allerlei binnenwegeltjes waardoor hij onze basis in minder dan twee uur bereikte. Louis, die op die dag met hoge koorts worstelde, had al zijn krachten te samen geraapt, en vond ons te Koro, waar wij na die vermoeiende mars van een welverdiende siesta genoten. Ik riep luidkeels bravo, toen ik een voorraad ijs zag te voorschijn komen. Vallette en Philippe vielen mij natuurlijk dadelijk bij, doch de inwoners van Koro lieten het wit van hun ogen zien van pure verwondering. Dat is begrijpelijk wanneer men bedenkt dat zij nog nooit in hun leven ijs gezien hadden!

De rest van de dag achtervolgden wij onze reuzenantilopen, doch tevergeefs! De volgende dag om negen uur lieten we alle hoop varen en op aanraden van de sporenzoeker keerden we naar ons basiskamp terug. We waren zo uitgeput, dat we zelfs de kracht niet meer hadden te gaan zitten.

Neen, mijn wens antilopen te filmen zal dit jaar niet in vervulling gaan. Jammer...

De inboorlingen rolden met hun ogen van verbazing...

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

De briek waarop David Balfour en Alan Breck waren ingescheept, sloeg op een rots te pletter. David spoelde aan op een eilandje. Hij riep enkele vissers te hulp, doch deze verwijderden zich lachend...

(Wordt voortgezet.)

Het drama van LA PIERRE

TEKSTEN EN TEKENINGEN

SAINT-MARTIN

VAN ALBERT WEINBERG

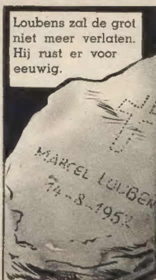

EINDE

DE SCHAT VAN BEERSEL

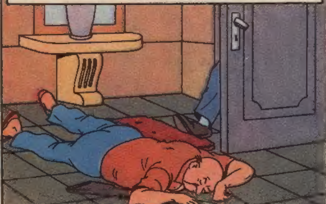
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden bezitten het document dat de vledermuis nodig heeft. De vledermuis dreigde dit te komen halen...

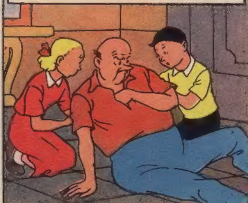

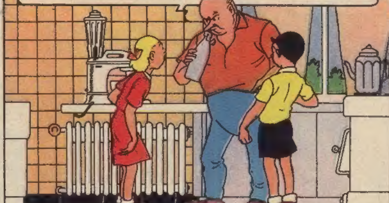

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Alles is klaar voor de tocht naar de maan en de kapitein zal tóch vertrekken. Maar een geheime organisatie werkt in alle stilte...

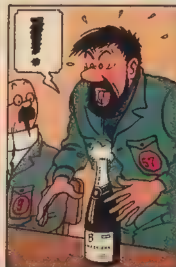

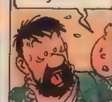

En enkele minuten later...

(Wordt voortgezet.)

SPORTECHO'S

VAN DE OLYMPISCHE SPELEN VAN HELSINKI

Ten tijde van de Grieken werden de wapens neergelegd op het ogenblik dat de Olympische fakkel ontstoken werd om ook de oorlogvoerende partijen toe te laten, deel te nemen aan die grote sportgebeurtenis. Zo ver hebben wij het nog niet gebracht, maar het feit, dat zeventig naties hun sportkampioenen naar Helsinki zonden, is toch hoopvol. Jullie hebben natuurlijk de gesproken reportages gevolgd en iedere dag de kranten verslonden, die tot in de details het verloop van de Spelen brachten. Toch gaan we nog even een kijkje nemen achter de schermen..

JAPANSE MASSEERKUNST

EVEN vóór de finale van de honderd meter vrije slag, gingen we een kijkje nemen bij de Japanners. Susuki, de man die als tweede zou eindigen, lag op zijn buik en een man trapte heel vlug over zijn benen en rug, en dit soms met heel zijn gewicht. Ik vernam dat Susuki gemasseerd werd. Acrobaten en kunstenaars van het zweefrek worden ook op deze wijze behandeld. Het moet dus wel probaat zijn.

DIE DUIVELSE SAMMY LEE

SAMMY LEE haalde de titel van Olympisch Kampioen in het duiken van de springplank. Wat hij uithaalt is fantastisch ! Het gaat hier om een zeer gevaarlijke sprong, waarbij Sammy bovendien het hele lichaam schuin ronddraait. Men heeft ieder ogenblik de indruk, dat de middelpuntvliedende kracht het lichaam van de athleet zal uiteenrukken. Op het moment dat men zich aan de ramp verwacht, schiet hij het water in... zo zacht als een blad !

Sammy Lee vertelde, dat het vier jaar oefening gekost heeft deze sprong uit te voeren, en dat hij heel dikwijls op een min of meer pijnlijke manier in het water terecht kwam.

— Nu lukt het nog niet altijd, bekende hij.

Een knappe prestatie, maar tracht Sammy maar niet na te volgen !

ONBEKENDE KAMPIOENEN

Buiten de kampioenen waarover iedereen sprak en die iedereen kende, waren er ook naamlozen. Ja, een Belgische postbeambte was per fiets van Eeklo gekomen, een Fransman kwam eveneens per fiets van Perpignan naar Helsinki, terwijl een andere te voet van Marrakech kwam. Nu, te voet is lichtjes overdreven... hij had een goed deel van de weg gelift ! Een journalist van de « Chaa Shargbé » van Teheran (Iran) had 8.000 km. per moto afgelegd. Die arme moto had naast zijn berijder ook nog 60 kg. kampeermateriaal te torsen gehad ! En wat zullen we zeggen over de kampeerders die van Canada, Zuid-Afrika en Australië kwamen ?

ZO GAAT HET NIET

EEN sportieve jongeman kwam terug van Helsinki en wij ontmoetten hem op een sportveld. Het duurde een tijdje voor we hem herkenden, want hij stoof over de piste met de snelheid van een stoomtrein. Tjonge, jonge, dachten wij, die heeft vast en zeker een slag van de molen gekregen ! Maar neen, zo erg was het niet... We vonden hem terug, uitgestrekt op de rug, hijgend als een jachthond en als hij na een half uur spreken kon, vernamen we, dat hij alleen Zatopek nagebootst had ! Om Zatopek na te bootsen, al weze het dan ook maar van verre, moet je heel wat in je mars hebben. En waarom een kampioen nabootsen ? Misschien gaat het nog, wanneer men helemaal dezelfde lichaamsbouw heeft, doch dat is zelden, om niet te gewagen van hart en longen die hun woord meespreken. Ieder moet zijn eigen stijl zoeken, de stijl die voor hem geschikt is. Luister naar de raad van ervaren oefenmeesters. Wie geschikt is voor de 100 meter, moet niet geloven, dat hij het over de 800 meter even goed zou kunnen en een uitstekend zwemmer zal heel moeilijk een ster van het korfbalspel worden.

ATHLETEN OP MAAT

OP de Olympische Spelen van Helsinki kon men heel goed merken, dat al de kampioenen de gestalte hadden die bij hun sport paste. Zeker, er waren uitzonderingen, doch niet veel. De Amerikaanse basketbalspelers bv. — met Lovelett aan het hoofd — waren 1 m. 90 groot en hadden vreselijk lange armen. De zwemmers waren heel slank, de sprinters minder lang dan de halve-fond lopers, en geen enkel duiker was groter dan 1 m. 70 !

Jullie zien, dat waren dus de athleten op maat en geschikt voor een wel bepaalde sporttak. Men kiest en men oefent de kampioenen thans zoals de raspaarden ! Onthoud dus één ding : KIJK IN DE SPIEGEL VOORALEER JE JE IN EEN BEPAALDE SPORT WIL BEKWAMEN.

België sleepte slechts één gouden medaille in de wacht. De wielrenners moesten de eer redden. Men heeft er veel over geschreven en gesproken, en naar de oorzaken gezocht. Maar is de ramp in de grond zo groot ? Komt het er werkelijk op aan gouden medailles te winnen ? Maar neen ! Hoofdzaak is alle sport te beoefenen, ze mooi en sportief te beoefenen en er zelf veel plezier aan te beleven !

DE PETROLEUMKOORTS

De inwoners van Oil City zijn er van overtuigd, dat oom Ben de petroleumreservoir van Lowest in brand stak en willen hem hangen..

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

De mannen staan zwijgend rond de boom, de beul zal de koord ophalen .

Op hetzelfde ogenblik wordt de koord met een pijl aan de tak vast gespijkerd...

Wat betekent dat ? Wat is er gaande ?

't Kwam van daar!

O kijk !

Joanimo, de Roodhuid, verschijnt. Z'n boog trilt nog in z'n hand. Een man volgt hem op de hielen.

Halt! Jullie gaan een onschuldige opknopen!

Herkennen je die man ?

Het is Billy, de bewaker van Lowests' reservoir... Iedereen waande hem dood !

Ja, ik ben Billy en ik zoû hier niet staan, indien ik niet zo'n harde schedel had. .

ARMANDO heeft mij neergeslagen... hij dacht dat ik bewusteloos was... ARMANDO is naar boven geklommen en heeft de vergaarbak doorboord. ARMANDO ontstak de petroleum, ik was getuige..

Armando ! Maar hij is toch de knecht van Lowest !

Dus heeft Lowest heel de schurkenstreek in mekaar gestoken !

Natuurlijk was het Lowest !

Wel onnozelaars! Gaan jullie me nog langer gevangen houden ? Als ik er een denk, dat... OEEORRR !

Wacht even !

GRRRRHH !.. Dat niemand me te na komt... Ik voel dat ik iemand ga opeten ! Ik stik van woede... GRRRRHH !...

Wat sta jij hier te doen ?

Ongelukkige ! Ik maak gehakt van je... Ik ga je uitwringen als een spons... Ik... HEEE ?... WAT IS DAT ?...

Op dit ogenblik komt er uit Put 32 een langgerekt gefluit...

... de aarde beeft en een machtige straal petroleum spuit hoog de lucht in...

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

Henk, Elemir, Leentje en hun gezellen konden, onder leiding van Luhama, uit de gevangenis ontsnappen en in een verlaten tempel vluchten. Leetje valt echter in handen van hun vijanden en Luhama zint op een middel om haar te redden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

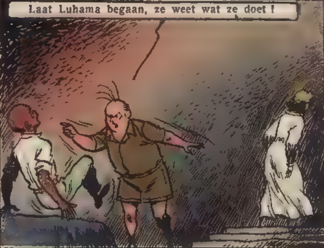
Luhama is priesteres van Ishtar en in dit land wordt het verlies van een priesteres als een groot ongeluk beschouwd en de voorbode van allerlei rampen. De achtervolging die werd ingezet, is in de eerste plaats bedoeld om Luhama terug te vinden. Leentje, die de heilige tempel heeft geschonden, wordt heel zeker ter dood veroordeeld. Luhama zal echter met de officier praten en hem zeggen dat, indien hij Leentje teruggeeft en ons vrij het eiland laat uitgaan, zij — Luhama — naar de tempel zal terugkeren. Indien hij weigert, zullen de vreemdelingen haar neersteken...

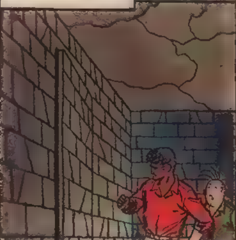

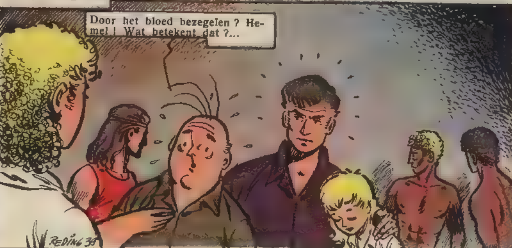

(Wordt voortgezet.)

HET BEERTJE EN DE VOS

Op een heuvel stond een hutje,
Deels uit hout en deels uit steen.
's Nachts kwam daar een beertje slapen.
Helemaal alleen!

In de dag trok het op wandel
Naar het dichte, groene bos.
At en speelde er met zijn makker :
Met de sluwe vos!

't Beertje had wel geen vertrouwen
In de bruine, sluwe vos.
Want zijn voorraad voor de winter
Saamvergaard in 't bos.

Sleepte 't steeds bij donkere avond
Naar zijn hutje, hoog en droog.
Als de vos reeds lag te rusten
Met gesloten oog!

't Vosje kreeg het in de gaten.
Waakte met gesloten oog.
Wijl het beertje pakjes maakte
En naar boven toog!

't Vosje volgde 't witte beertje.
Met zijn schatten zwaar belaân.
Tot hij in het stenen hutje
Hem zag binnengaan!

't Arme beertje sliep zo rustig.
— Niets vermoedend van 't gevaar —
Naast zijn rijke voorraadschuren!
Heel een schat voorwaar!

In de vroege, klare morgen.
Trok het weer naar 't groene bos.
Zocht vergeefs daar naar zijn makker.
Naar de bruine vos!

's Avonds keerde hij naar zijn hutje.
Moedeloos en niets vergaard;
Maar... wat deed hem nu plots schrikken?...
't Beertje werd vervaard!

Want het deurtje van zijn huisje
Dat hij goed gesloten had.
Stond ongegrendeld, op een kiertje.
En vol vuil en nat!

Angstig-rillend trad hij binnen.
En... wat zag zijn bange blik?...
Heel de voorraadschuur geledigd!
't Beertje liet een snik!

Vossen zijn niet te betrouwen.
Had zijn moeder hem geleerd!
Waarom had hij deze waarheid
Uit zijn hart geweerd?

Was het vosje niet zijn vriendje.
Altijd lief en altijd zacht?
Had hij achter 'n vriendschapsmasker
Dit bedrog bedacht?

Nu had 't beertje al verloren :
Eten, hutje en zijn vriend!
Had hij al dit zware lijden
Aan zijn vriend verdiend?...

Bruine vos liet 't beertje klagen.
Lachte met zijn diep verdriet!
Deze les zou 't beertje leren
Wat een vos bediedt!

A. BUCKINCKX-LUYCKX.

De opstand van de negers breekt los en Helène en Elizabeth vluchten per boot. Paul zal hen op een klein eiland afzetten en dan de vader van Helène zoeken

OPSTAND IN SAN DOMINGO

TEKENINGEN VAN CAPRIOLI

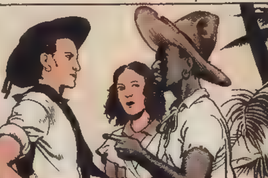

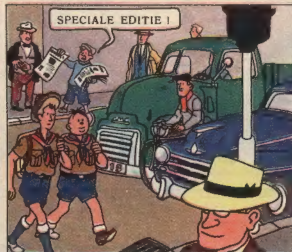

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

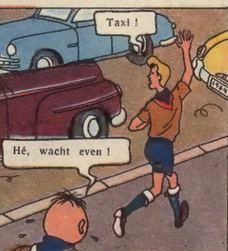

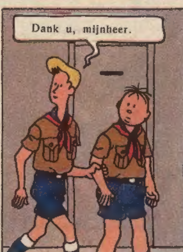

(Wordt voortgezet.)

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Cori werd gevangen genomen door de Spanjaarden, maar slaagde er in te vluchten met een Hollandse celgenoot. Wanneer ze eindelijk weer vrij kunnen ademen, worden ze onverwachts opgeschrikt...

(1) Wie daar ?

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON
KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
REDACTIE – ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

SLAGERSDOCHTER WORDT PRINSES

DE kleinzoon van de laatste vorst van Saksen trad in het huwelijk met Margret Lucas, een slagersdochter. Ze ontmoetten mekaar voor het eerst in een derdeklaswagen van een Duitse trein.

De ouders van het meisje geloofden in het begin helemaal niet aan de stamboom van hun schoonzoon. Ze kregen echter de officiële bevestiging, dat de jonge man, die als chauffeur en tolk werkte, inderdaad een prins was. Het jonge paar wil naar Peru om er te gaan boeren.

TWEE JAPANSE KINDEREN MOCHTEN ALS REPORTER NAAR HELSINKI

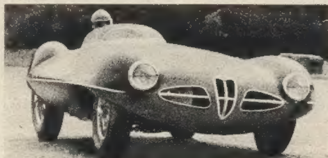
DE elfjarige Ohtani, een jongen uit Kyoto, en de twaalfjarige Suguyama, een meisje uit Tokio, hadden een prijs gewonnen in een grote teken- en opstelprijsvraag die ieder jaar in Mei gehouden wordt. Honderdduizend kinderen namen er aan deel en de chocoladefabriek, die de prijsvraag uitschreef, bood de twee jeugdige winnaars een reis naar de Olympische Spelen van Helsinki aan.

De Asahi-pers hoorde daarvan en vroeg aan Ohtani en Suguyama voor het kinderhoekje van de krant te schrijven en te tekenen over de Olympische Spelen. De kinderen namen dit voorstel gretig aan, en men kon hen te Helsinki zien met op de linkerbovenmouw een band waarop te lezen stond « Press Asahi ». Naar wij vernamen beleefden duizenden kinderen en ook grote mensen veel genoegen aan de verhalen en de tekeningen van de jeugdige reporters.

IN DE DUINEN VERBORGEN SCHAT NA 12 JAAR TERUGGEVONDEN

IN Mei 1940 verborg een Brussels juwelier een twintigtal ringen, edelstenen en uurwerken in een metalen kistje in de duinen te Oyebad, nabij Duinkerken.

De enige getuige hiervan was dhr Verstraete, wiens villa in de onmiddellijke nabijheid van de bergplaats lag. Hij verschafte de juwelier een brief waarin hij het eigendomsrecht van deze laatste erkende. Dhr Verstraete kwam om het leven tijdens de oorlog, de villa werd door een bombardement vernield en later wederopgebouwd op een andere plaats. De Brusselse juwelier week uit naar Amerika en kwam pas enkele weken geleden voor het eerst in Europa terug. Hij ging naar de duinen en vond er zijn schat onaangeroerd !

Dit is de nieuwe Alfa-Romeo, genaamd « De Vliegende Schotel ». Gewicht : 760 kg., 6 cylinders, 200 P.K. en een snelheid van 250 km. per uur.

VACANTIE IN TENTEN

HET aantal kampeerders dat van een tent gebruik maakte werd in 1939 in Nederland op twee honderd vijftig duizend geschat. Uit een onderzoek naar de vacantiebesteding buiten de woonplaats in 1947 bleek, dat van de 6,3 millioen vacanties rond de 58 t.h. bij familie of kennissen werden doorgebracht.

Ongeveer 17 t.h. in hotels of pensions, en 19 t.h. der vacantiegangers maakte gebruik van « nieuwe vormen van toerisme ».

Dit zou dus betekenen dat ruim 1,5 millioen Nederlanders in 1947 kampeerden.

Een andere berekening stelde dit aantal slechts op 1,1 millioen, waarvan dan vier honderd zeventig duizend vacanties in tenten zouden zijn doorgebracht.

In acht jaar tijds is het kamperen in tenten dus verdubbeld.

Vondel te Orange

KONINGIN JULIANA woonde te Orange, de bakermat van de Orange-Nassau-familie, de opvoering van Vondels « Jozef in Dothan » in Franse versie bij, die gegeven werd in het Théâtre Antique.

De koningin bracht ook een bezoek aan het puin van het kasteel van Willem de Zwijger en plantte er een jonge eik als blijvende herinnering aan haar kort verblijf aldaar.

Willem de Zwijger, die graaf van Nassau was, erfde het prinsdom Orange en de prinsentitel en de leuze « Je maintiendrai » van zijn oom René de Châlons.

EEN GANS DORP VOOR HET GERECHT

DE bevolking van het klein Duits gehucht Muetzenich, aan de Belgische grens, zal eerlang voor het gerecht verschijnen, want AL de inwoners worden er van beschuldigd 85 ton koffie, voor een waarde van een millioen mark, van België naar Duitsland te hebben gesmokkeld. Dat kan wel tellen !

2 TIJGERS GEBOREN TE ELSENE

IN het Cirkus Strassburger, dat zijn tenten heeft opgeslagen aan de vijvers van Elsene, werden twee tijgertjes geboren. Daar de tijgerin de dieren niet mag voeden, heeft het cirkus beroep gedaan op de bezitters van honden, die hun dier zouden willen lenen om de tijgertjes te voeden. Het duurde niet lang eer men een geschikte oplossing vond.

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Lefranc en inspecteur Renard hebben Jan bewusteloos en gekwetst in het park gevonden. Ze dragen hem naar het klein salon. De inspecteur slaakt een kreet van verbazing...

Wat geheurt er ?

Ik zag daar iemand met een zaklampje... Kijk daar is hij weer, hij doorzoekt het park

Dat moet iemand zijn die Jan zoekt! Daar wil ik het fijne van weten!

Opgepast!... Ik zal je jonge vriend intussen verzorgen. Mag ik hem naar je kamer brengen?

Lefranc gaat naar het park...

Voor het ogenblik ben ik een prachtige schietschijf!

Hij geraakt toch tot bij de bomen

Niemand, niets! Dat is vreemd!

Intussen spreekt de inspecteur met de hotelierster

Mevrouw, ik vertrouw u deze jongen toe. Zorg er voor dat hij rustig kan slapen. Ik stel u verantwoordelijk voor hem! Tot straks!

U mag op mij rekenen, inspecteur!

In het park doorzoekt Lefranc vruchteloos het struikgewas. Plots schrikt hij op

Verdorie! Een motor!

Hij loopt naar de rand van het park en bereikt juist de omheining om de auto te zien wegrijden

Te laat!... Men zou zeggen dat het een Ford Vedette is

Verbauwereerd komt onze vriend op zijn stappen terug. Wanneer hij voorbij de garage van het hotel komt hoort hij een takje kraken

Wat is dat nu ?

Plots ziet hij licht

Ha, jij bent daar Lefranc. Ik zocht je

Gef. Ik veronderstelde reeds

Ik heb niets gevonden in het park, maar ik heb een auto zien vertrekken. Waarschijnlijk een Ford Vedette

Zo!... Ik heb Jan willen ondervragen toen hij weer bij kwam, maar ik ben niets te weten gekomen... Waarom zouden we die Vedette niet achtervolgen?

De twee mannen gaan dadelijk de garage binnen

Wil jij het rolluik ophalen, terwijl ik mijn wagen aanzet

O.K.

Ai! Dat luik is moedwillig! Ha, 't gaat toch!

Haast je!

In orde!

(Wordt voortgezet.)